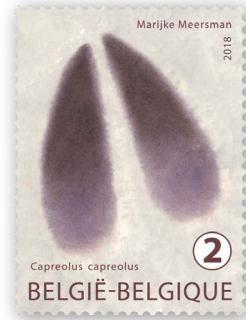

4 Ree

Capreolus capreolus

Het ree is het kleinste inheemse hert. Het heeft grote rechtopstaande oren en een zwart-witte neus. De roodbruine zomervacht kleurt 's winters donkerder. Rond de staart is het achterste wit gekleurd. Wanneer de reeën bij gevaar wegsurten, vormt die zogenoemde spiegel een duidelijke wegwijzer voor hun jongen en soortgenoten.

Bokken dragen het grootste deel van het jaar een gewei met aan elke kant maximaal 3 stangen. Nadat de geweitakken in november zijn afgevallen, groeit er nieuwe huid over de wonden op de kop. Vanuit die zogenoemde rozenstokken groeien er nieuwe takken. Die zijn bedekt met sterk doorbloede huid, waarlangs de bouwstoffen worden aangevoerd. Eens het bastgewei volgroeid is, sterft de huid af. Dat veroorzaakt jeuk, waardoor de bokken hun nieuwe gewei schoonvegen tegen o.m. boomstammen. De bronsttijd is in de zomer. De bokken jagen de hinden achterna en voeren hevige rituele gevechten met elkaar. In mei werpen de hinden meestal twee kalfjes. Die hebben een bruine vacht met veel lichte zonnevlekjes. Als ze zich stil houden op de grond in het bos, vallen ze niet op. Om te gaan grazen laat de moeder immers haar jongen lange tijd alleen. Als je zo'n kalfje vindt, raak je het maar beter niet aan. Anders verstoot de moeder het omdat het naar jou ruikt.

Doe de ree

Reebokken dragen een gewei met maximum drie zijtakken. Zoek twee stokjes op de bosbodem en galoppeer over de weg met jouw reebokkengewei.